

بررسی خلا عملکرد برنج در ارتباط با بافت خاک با استفاده از آنالیز خط مرزی

نیلوفر آقایی پور^۱، همت اله پیردشتی^۲، محسن زواره^۳، حسین اسدی^۴ و محمدعلی بهمنیار^۵

^۱ دانشجوی دکترای زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

^۲ دانشیار فیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه زراعت، پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان، دانشگاه علوم

کشاورزی و منابع طبیعی ساری

^۳ استادیار فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشگاه گیلان

^۴ دانشیار فیزیک و فرسایش خاک، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

^۵ استاد خاکشناسی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

چکیده

به منظور بررسی خلا عملکرد برنج در ارتباط با بافت خاک با استفاده از آنالیز خط مرزی، پژوهشی در دو سال زراعی ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ در استان گیلان انجام شد. رقم مورد مطالعه در این بررسی، طارم هاشمی بود. ویژگی‌هایی از قبیل بافت خاک (درصد شن، رس و سیلت) و عملکرد برنج مورد اندازه گیری واقع شدند. متوسط عملکرد، عملکرد بهینه و خلا عملکرد در سال ۱۳۹۲ برابر با ۵/۵، ۸/۴۹ و ۲/۹۸ تن در هکتار بود. در حالیکه متوسط عملکرد، عملکرد بهینه و خلا عملکرد در سال ۱۳۹۳ برابر با ۴/۶، ۵/۲۱ و ۰/۶۰ تن در هکتار بود. بطور کلی در سال ۱۳۹۲ خلا عملکردی مشاهده شده در منطقه به دلیل تفاوت بالای بین عملکرد متوسط و بهینه، مقدار بیشتری را به خود اختصاص داد اما عملکرد متوسط در دو سال مورد بررسی تفاوت زیادی با یکدیگر نشان نداد.

واژه‌های کلیدی: خط مرزی، رس، سیلت، شن، عملکرد.

مقدمه

تولید جهانی کشاورزی به منظور برآورده نمودن تقاضا تا سال ۲۰۵۰، باید ۷۰ درصد افزایش یابد (بروینسما، ۲۰۰۹). Bruinsma, (2009). برای پر کردن شکاف بین تقاضا و سطح رایج عرضه، راهکارهایی از قبیل: توسعه زمین‌های زیر کشت، رشد دو یا سه گیاه زراعی در یک سال در زمین‌های زراعی، کاهش دادن شکاف عملکردی زمین‌های کشاورزان، افزایش سقف عملکرد با معرفی ارقام با عملکرد بالا و کاهش تلفات پس از برداشت و ضایعات مواد غذایی می‌باشد (کونینگ و ون ایترسوم، ۲۰۰۹). Koning & Ittersum, 2009). در تمام راهکارهای ذکر شده به افزایش عملکرد در واحد سطح تاکید زیادی شده است (Cunningham et al., 2013). که از طریق کاهش خلا عملکرد می‌توان در جهت رفع این مشکل گام برداشت (van Ittersum et al., 2013).

جهت تجزیه و تحلیل خلا عملکرد روش‌های مختلفی وجود دارد که یکی از این روش‌ها، روش خط مرزی است. در این روش به جای اینکه از وسط پراکندگی داده‌ها خطوط رگرسیونی برازش داده شود؛ از مرز بالایی پراکندگی داده‌ها استفاده می‌شود. این مرز نشان دهنده بالاترین عملکردهای بدست آمده توسط کشاورز یا تحت تاثیر یک نهاده خاص است (کیچن و همکاران، ۲۰۱۳). Boling et al (2010). Kitchen, Drummond, Lund, Sudduth, & Buchleiter, 2003). بولینگ و همکاران (۲۰۱۰). در پژوهشی به منظور بررسی خلا عملکرد برنج با آنالیز عوامل محدودکننده عملکرد (آب و نیتروژن)، به محدوده عملکردی

بین ۰.۳۲ تا ۵.۸۸ میلی گرم در هکتار دست یافتند. محدوده خلا عملکرد در محدودیت آبی در حدود صفر تا ۲۸ درصد و در محدودیت نیتروژن در حدود ۳۵ تا ۶۳ درصد، گزارش شد. لاورتی و همکاران (۲۰۱۲) (Laborte et al., 2012) در بررسی خلا عملکرد و عملکرد برنج در جنوب شرقی آسیا به خلا عملکردی در حدود ۲ تا ۵ تن در هکتار بین عملکرد پتانسیل اقلیمی و عملکرد پتانسیل متوسط و ۱.۲ تا ۲.۶ تن در هکتار بین بهترین عملکرد و عملکرد متوسط کشاورزان دست یافتند. در شرایط نسبی، متوسط عملکرد بین ۴۳ و ۷۵ درصد پتانسیل عملکرد اقلیمی و ۶۱ و ۸۳ درصد بهترین عملکرد کشاورز می باشد. کایرانگا (۲۰۰۶) (Kayiranga, 2006) خلا عملکرد برنج را ۱۸۵۵ کیلوگرم در هکتار در رواندا برآورد کرد که ۶۴/۱ درصد این خلا مربوط به بیماری تونگرو و ۳۵/۹ درصد به وضعیت خاک (اسیدیته، هدایت الکتریکی و بافت خاک) تعلق دارد.

هدف از اجرای این پژوهش بررسی خلا عملکرد برنج در ارتباط با بافت خاک در تعدادی از اراضی استان گیلان می باشد.

مواد و روشها

این پژوهش در ۵۳ زمین زراعی واقع در شهرستانهای فومن و شفت (در غرب استان گیلان) در دو سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱ و ۹۳-۱۳۹۲ اجرا شد. رقم مورد مطالعه در این بررسی، طارم هاشمی بود. از مزارع مورد نظر نمونه خاکی به عمق صفر تا ۳۰ سانتیمتری به طور تصادفی برداشت و خصوصیات خاک از قبیل بافت (درصد شن، رس و سیلت) در آزمایشگاه موسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) اندازه گیری شدند. مختصات جغرافیایی هر مزرعه نیز با استفاده از دستگاه GPS (مدل eTrex HC series)، ثبت شد. برای تعیین عملکرد شلتوک در زمان رسیدگی فیزیولوژیک با سخت شدن دانه های نوک خوشه، بوته های واقع در یک مترمربع از هر مزرعه برداشت شد؛ شلتوکها هوا خشک شده و سپس با ترازوی دقیق با دقت ۰.۰۰۰۱ گرم در آزمایشگاه زراعت دانشگاه گیلان اندازه گیری شدند.

برای تجزیه و تحلیل خط مرزی، در ابتدا به بررسی پراکنش داده ها بین عملکرد (به عنوان متغیر وابسته) و ویژگی های خاک (به عنوان متغیرهای مستقل) پرداخته شد؛ با توجه به بررسی های مختلف تعداد ۸ تا ۱۰ دسته برای محور X بیان شده است (بنه کا و همکاران، ۲۰۱۳) (Banneheka, Dhanushika, Wijesuriya, & Herath, 2013). پس از مراحل ذکر شده، داده های پرت و خارج از محدوده های مشخص شده و با توجه به اطلاعات دقیق و کافی نسبت به داده های جمع آوری شده، حذف شدند. در مرحله نهایی بالاترین عملکردها مشخص و یک تابع مناسب به داده ها برازش داده شد. برای انتخاب بالاترین عملکردها از داده هایی با عملکرد بالاتر از ۹۵ درصد استفاده شد؛ در نهایت از عملکردهای برگزیده به عنوان نقطه موثر برای تعیین عملکرد بهینه میانگین گرفته شد (تاسیسترو، ۲۰۱۲) (Tasistro, 2012). اختصاص توابع رگرسیونی به لبه بالایی پراکنش داده ها با نرم افزار مایکروسافت اکسل نسخه ۲۰۱۳، صورت پذیرفت.

نتایج و بحث

پس از مشخص نمودن بالاترین عملکردها در بافت خاک و در هر سال، خطی بر لبه بالایی عملکردها برازش داده شد که رابطه بین بافت خاک و عملکرد برنج از تابع چندجمله ای (درجه دوم) پیروی نمود. مقادیر حداقلی بهینه بافت خاک، عملکرد و خلا آن در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- نتایج تجزیه و تحلیل مرزی مربوط به عملکرد بهینه و خلا آن در استان گیلان

سال	مقادیر حداقل بهینه بافت خاک			عملکرد متوسط (تن در هکتار)			عملکرد بهینه (تن در هکتار)			خلا عملکرد		
	درصد رس	درصد سیلت	درصد شن	درصد رس	درصد سیلت	درصد شن	درصد رس	درصد سیلت	درصد شن	درصد	درصد	
۱۳۹۲	۳۴/۷۵	۴۹/۰۵	۱۵/۷۸	۵/۵	۵/۵	۵/۵	۸/۴۸	۸/۲	۸/۸	۲/۹۷	۲/۷	۲/۲۹
میانگین	-	-	-	۵/۵	۵/۵	۵/۵	۸/۴۹	۸/۴۹	۸/۴۹	۲/۹۸	۲/۹۸	۲/۹۸
۱۳۹۳	۳۵/۶	۴۹/۶۲	۱۳/۵	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۵/۱۹	۵/۳	۵/۱	۰/۵۸	۰/۷	۰/۵۲
میانگین	-	-	-	۴/۶	۴/۶	۴/۶	۵/۲۱	۵/۲۱	۵/۲۱	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰

متوسط عملکرد در سال‌های زراعی ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به ترتیب برابر با ۵/۵ و ۴/۶ تن در هکتار بود؛ در حالیکه عملکرد بهینه در سال‌های زراعی ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به ترتیب برابر با ۸/۴۹ و ۵/۲۱ تن در هکتار بود. عملکرد بهینه در سال زراعی ۱۳۹۲ در مقایسه با سال زراعی ۱۳۹۳ بالاتر بود. خلا عملکرد در سال زراعی ۱۳۹۲ برابر با ۲/۹۸ و در سال زراعی ۱۳۹۳ برابر با ۰/۶۰ تن در هکتار بود (جدول ۱). بطور کلی، عملکرد بهینه در سال ۱۳۹۲ در مقایسه با سال ۱۳۹۳ مقدار بیشتری را به خود اختصاص داد که می‌توان به شرایط آب و هوایی در طی فصل رشد و نمو برنج نسبت داد. در سال ۱۳۹۲ در طی ماه‌های اردیبهشت، خرداد و تیر، مقدار تابش در مقایسه با سال ۱۳۹۳ بالاتر بود که در این ماه‌ها پنجه‌زنی و آغازش خوشه‌ها صورت گرفت. از طرفی در ماه مرداد مقدار تابش سال ۱۳۹۳ در مقایسه با سال ۱۳۹۲ مقدار بسیار بیشتر (در حدود ۳۷/۴ درصد) و بارش بسیار کمتر (کاهش ۹۵ درصدی) را به خود اختصاص داد؛ با توجه به این نکته که این ماه، مصادف با پرشدن دانه‌های برنج بود؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که گرمای بسیار بالا موجب رسیدگی زود هنگام و پوک شدن دانه‌های بیشتری در برنج شد. لابورتی و همکاران (۲۰۱۲) به خلا عملکردی در حدود ۲ تا ۵ تن در هکتار بین پتانسیل عملکرد اقلیمی و پتانسیل متوسط و ۱.۲ تا ۲.۶ تن در هکتار بین بهترین عملکرد کشاورزان و عملکرد متوسط دست یافتند.

مقادیر حداقل بهینه برای دستیابی به عملکرد بهینه برای درصد رس، سیلت و شن به ترتیب برابر با ۴۷/۷۵، ۴۹/۰۵ و ۱۵/۷۸ درصد بود (جدول ۱). بیشترین عملکرد برنج در پژوهش کایرانگا (۲۰۰۶) Kayiranga (۲۰۰۶) در بافت خاک ((لوم رسی سیلتی)) مشاهده شد که مقداری برابر با ۵۱۵۵ کیلوگرم در هکتار را به خود اختصاص داد. در این پژوهش هم عملکرد بهینه در چنین بافت خاکی مشاهده شده است. دیالو و همکاران (۲۰۱۶) Diallo et al (۲۰۱۶). در پژوهشی به منظور بررسی وضعیت خاک در تولید برنج، بادام‌زمینی و سیب‌زمینی شیرین در سنگال دریافتند که خاک‌های مورد بررسی دارای بافت شنی تا لوم شنی بوده که در برنج ایجاد کننده محدودیت شدیدی بود. به‌طور کلی این پژوهشگران بیان نمودند که ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک از فاکتورهای غالب محدود کننده تاثیر گذار بر وضعیت و باروری زمین می‌باشند. کاسانوا و همکاران (۱۹۹۹) Casanova, (Goudriaan, Bouma, & Epema, 1999) دریافتند که زمین‌هایی با محتویات رس بالا و شوری کم دارای بالاترین عملکرد می‌باشد. این پژوهشگران به خلا عملکردی برابر با ۱۰۰۰-۸۰۰ کیلوگرم در هکتار دست یافتند.

به‌طور کلی با استفاده از روش خط مرزی و محاسبه خلا عملکرد در ارتباط با بافت خاک می‌توان بافت مناسب برای مزارع برنج را پیدا نموده و در جهت برنامه‌ریزی درست از مصرف نهاده‌های کودی (شیمیایی و آلی) برای دستیابی بهتر به مواد غذایی و آب توسط گیاه و کاهش خلا عملکرد، گام برداشت.

منابع

1. Banneheka, B. M. S. G., Dhanushika, M. P., Wijesuriya, W., & Herath, K. (2013). A linear programming approach to fitting an upper quadratic boundary line to natural rubber data. *Journal of the National Science Foundation of Sri Lanka*, 41 (۱).
2. Boling, A. A., Tuong, T. P., van Keulen, H., Bouman, B. A. M., Suganda, H., & Spiertz, J. H. J. (2010). Yield gap of rainfed rice in farmers' fields in Central Java, Indonesia. *Agricultural Systems*, 103(5), 307-315. doi:<http://dx.doi.org/10.1016/j.agsy.2010.02.003>
3. Bruinsma, J. (2009). *The resource outlook to 2050*. Paper presented at the Expert meeting on how to feed the world in.
4. Casanova, D., Goudriaan, J., Bouma, J., & Epema, G. F. (1999). Yield gap analysis in relation to soil properties in direct-seeded flooded rice. *Geoderma*, 91(3-4), 191-216. doi:[http://dx.doi.org/10.1016/S0016-7061\(99\)00005-1](http://dx.doi.org/10.1016/S0016-7061(99)00005-1)
5. Cunningham, S. A., Attwood, S. J., Bawa, K. S., Benton, T. G., Broadhurst, L. M., Didham, R. K., . . . Tscharrntke, T. (2013). To close the yield-gap while saving biodiversity will require multiple locally relevant strategies. *Agriculture, ecosystems & environment*, 173, 20-27 .
6. Diallo, M. D., Wood, S. A., Diallo, A., Mahatma-Saleh, M., Ndiaye, O., Tine, A. K., . . . Diop, A. (2016). Soil suitability for the production of rice, groundnut, and cassava in the peri-urban Niayes zone, Senegal. *Soil and Tillage Research*, 155, 412-420 .
7. Kayiranga, D. (2006). *The effects of land factors and management practices on rice yields*. (Master of Science), The Netherlands .
8. Kitchen, N. R., Drummond, S. T., Lund, E. D., Sudduth, K. A., & Buchleiter, G. W. (2003). Soil electrical conductivity and topography related to yield for three contrasting soil-crop systems. *AGRONOMY JOURNAL*, 95(3), 483-495 .
9. Koning, N., & Ittersum, M. K. v. (۲۰۰۹). Will the world have enough to eat? *science direct(Elsevier)* .
10. Laborte, A. G., de Bie, K., Smaling, E. M. A., Moya, P. F., Boling, A. A., & Van Ittersum, M. K. (2012). Rice yields and yield gaps in Southeast Asia: Past trends and future outlook. *European Journal of Agronomy*, 36(1), 9-20. doi:<http://dx.doi.org/10.1016/j.eja.2011.08.005>
11. Tasistro, A. (2012). Use of boundary lines in field diagnosis and research for Mexican farmers. *Better Crops*, 96, 11-13 .
12. van Ittersum, M. K., Cassman, K. G., Grassini, P., Wolf, J., Tittonell, P., & Hochman, Z. V. (2013). Yield gap analysis with local to global relevance—a review. *Field Crops Research*, 143, 4-17 .